

További tudnivalók a beadandó nagy feladról

A **feladatsor** a Biro.inf.elte.hu webhelyen (továbbiakban: „Bíró”) található. Ide az INF-es azonosítóval (és jelszóval) léphet be.

Megjegyzés: a „Bíró” kezeléséről egy rövid leírást itt talál: [Bíró tudnivalók](#).

Az azonosítójához rendelt **feladat szövegét** –a belépés után– töltse le! (A gyakorlatvezető gondoskodik a feladat személyhez rendeléséről.)

Készítse el a **megoldás** „ β -változatát”, amelyben még nem muszáj szerepelnie az input ellenőrzésének, de erősen ajánlott. Ezt a változatot töltse föl a „Bíró”-ba. Itt automatikusan 10-20 jellegzetes inputtal leteszteli a rendszer, majd a pontozást kiírja a képernyőre. Addig csiszolgassa és töltse újra föl, míg legalább 80%-osra nem értékeli a rendszer. Ez a jósági fok **szükséges** (bár nem elégséges) **feltétele a beadandó elfogadásának**. (Elfogadható, ha a komplett anyag értéke legalább 2-es.) A „Bíró” csak garantáltan helyes inputtal teszteli a programot. A gyakorlatvezetője a „Bíró”-beli próbálkozásait nyomon tudja követni. **Az elért maximális teljesítménye kell legalább 80%-osnak lennie! Ezt a β -változatot legkésőbb a teljes anyag beadása előtt 2 héttel töltse föl!** A feltöltött forráskód mellett tudassa, hogy ez a Bíróban hanyadikként feltöltött programmal egyezik meg.

Ezt követően egészítse ki programját a **bemenet akkurátus ellenőrzésével**, ha eleve ezt nem tartalmazta, majd állítsa össze a fejlesztés során keletkezett anyagokból (specifikáció, algoritmus, saját tesztelési terv, kód, futást dokumentáló hardcopy-k stb.) a **dokumentációt**. **Csak a dokumentációval kiegészített anyag számítható be a gyakorlati jegybe.** Jó tudnia, hogy csak akkor **5-ös a megoldása, ha érdemben használ benne saját függvényeket!**

A teljes anyagot töltse föl a gyakorlatvezető által megjelölt helyre, egyetlen, a Neptun-kódjából képzett nevű állományba összecsomagolva. A feltöltés végső határidejét a kurzus honlapja tartalmazza.

Tanács

Elkerülhető a beadandó feladat utólagos, csupán a felhasználónak szánt közlések miatti korrekciója. Ha ugyanis eleve úgy kódolja a Szerző a C++ kódját, hogy benne a kizárólag a felhasználónak szánt, kísérő szöveget (pl. a beolvasásnál a kérdés szövegét, vagy egy tömb beolvasásánál az indexet, illetőleg az eredmény megjelenítésnél a kimeneti értéket kísérő szöveget) a **cout** folyam helyett a **cerr**-re irányítja, akkor a felhasználó megkapja (ott, ahol kell) a neki szánt információt, de a gépi értékelő („Bíró”) azt és csak azt kapja, ami az értékeléshez kell neki. (Némi magyarázatot [itt](#) olvashat erről.)

Hatékonyabban lehet szétválasztani a csak felhasználónak szóló, illetve a lényegi outputot az ún. **feltételes fordítás** lehetőségével. Az előfordító által nyújtott ezen lehetőség lényege, hogy bizonyos, neki szóló parancsokkal (ún. direktívákkal) szabályozni lehet, hogy a forráskód mely részei kerüljenek tovább a fordítóhoz.

Kódolási szabály – C++

Az előfordító parancsaik közül a következők a leglényegesebbek: **define**, **ifdef**, **else**, **endif**.

Direktíva	Alak	Jelentés	Példa
define	#define NÉV	Létrejön az előfordító szimbólumtáblájában a NÉV szimbólum. (A szimbólum definiálttá válik.)	#define BIRO
ifdef	#ifdef NÉV	Ha a NÉV szimbólum benne van a szimbólumtáblában (definiálva van), akkor a következő sortól kezdve a forráskód része lesz a továbbküldendő forrásnak .	#ifdef BIRO //feltételes //kóddarab
else	#else	Egy ifdef direktíva nem teljesüléséhez tartozó kóddarabot vezet be. A feltétel nem teljesülése esetén a következő sortól kezdődő kóddarab a forráskódba kerül.	//feltételes //kóddarab #else //feltételes //kóddarab
endif	#endif	Egy ifdef direktívával elhatárolt kóddarab lezárása. Eddig tart a feltételtől függő forráskóddarab kijelölés.	//feltételes //kóddarab #endif

Például:

```
...  
#define BIRO  
...  
#ifdef BIRO  
    cin >> x;  
#else  
    bool hiba;  
    do {  
        clog << "Kerdes:"; cin >> x;  
        hiba=hibasE(x);  
        if (hiba) {  
            cerr << "Hibauzenet!" << endl;  
            ...  
        }  
    } while (hiba);  
#endif
```

Magyarázat: ha a **BIRO** szimbólum definálva van (a példában ez a helyzet), akkor csak a **kékkel jelölt utasítást** tartalmazza a lefordítandó kód (futáskor egy kérdés és ellenőrzés nélküli beolvasás lesz végrehajtva); ha a **BIRO** szimbólum nincs definálva (töröljük vagy kommentté tesszük a **#define** sort), akkor a **zölddel jelölt utasításokat** tartalmazza a lefordítandó kód (futáskor egy „igényes beolvasási ceremónia” lesz végrehajtva).

Kódolási szabály – Free Pascal

Az előfordító parancsaik közül a következők a leglényegesebbek: **DEFINE**, **IFDEF**, **IFNDEF**, **ELSE**, **ENDIF**.

Direktíva	Alak	Jelentés	Példa
DEFINE	{ \$DEFINE NÉV }	Létrejön az előfordító szimbólumtáblájában a NÉV szimbólum. (A szimbólum definiálttá válik.)	{ \$DEFINE BIRO }
IFDEF	{ \$IFDEF NÉV }	Ha a NÉV szimbólum benne van a szimbólumtáblában (definiálva van), akkor a következő sortól kezdve a forráskód része lesz a továbbküldendő forrásnak .	{ \$IFDEF BIRO } //feltételes //kóddarab
IFNDEF	{ \$IFNDEF NÉV }	Ha a NÉV szimbólum nincs benne a szimbólumtáblában (nincs definiálva), akkor a következő sortól kezdve a forráskód része lesz a továbbküldendő forrásnak .	{ \$IFNDEF BIRO } //feltételes //kóddarab
ELSE	{ \$ELSE }	Egy \$IFDEF direktíva nem teljesüléséhez tartozó kóddarabot vezet be. A feltétel nem teljesülése esetén a következő sortól kezdődő kóddarab a forráskódba kerül.	//feltételes //kóddarab { \$ELSE } //feltételes //kóddarab
ENDIF	{ \$ENDIF }	Egy \$IFDEF direktívával elhatárolt kóddarab lezárása. Eddig tart a feltételtől függő forráskód-darab kijelölés.	//feltételes //kóddarab { \$ENDIF }

Például:

```

...
{ $DEFINE BIRO }
...
Var
    hiba:Boolean;
{ $IFDEF BIRO }
    Readln(x);
{ $ELSE }
    Repeat
        Write('Kérdés:'); Readln(x);
        hiba:=HibasE(x);
        If hiba then
            Begin
                Writeln('Hibaüzenet!');
            End;
    Until hiba;
{ $ENDIF }

```

Magyarázat: ha a **BIRO** szimbólum definálva van (a példában ez a helyzet), akkor csak a **kékkel** jelölt utasítást tartalmazza a lefordítandó kód (futáskor egy kérdés és ellenőrzés nélküli beolvasás)

lesz végrehajtva); ha a **BIRO** szimbólum nincs definiálva (töröljük vagy kommentté tesszük a **#define** sort), akkor a **zölddel jelölt utasításokat** tartalmazza a lefordítandó kód (futáskor egy „igényes beolvasási ceremónia” lesz végrehajtva).

Megjegyzés: A példában jelzett `hiba` változó deklarációját is feltételtől függően akár el is hagyhatnánk. Ekkor még a helyet is némileg csökkenthetnénk. Emígyen:

```
{ $IFDEF BIRO }  
Var  
    hiba: Boolean;  
{ $ENDIF }
```